

SENTÈNCIA DE 14 D'ABRIL DE 2005

Contracte laboral: prova de l'acomiadament del treballador.- Prescripció de l'acció per acomiadament: determinació de l'inici del termini.- Prova de testimonis

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. Luis C.V. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra la societat I.M. SA, en reclamació de la quantitat de 32.760,50 € en concepte de preavís, compensació econòmica i indemnització per acomiadament indegut.

II.- La societat I.M. SA va formular l'excepció peremptòria de prescripció de l'acció.

III.- Per sentència de data 29 d'octubre del 2004, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, va estimar l'excepció peremptòria de prescripció de l'acció plantejada, i en conseqüència, va desestimar la demanda del Sr. Luis C.V., sense fer especial condemna en costes processals.

IV.- Contra aquesta resolució, el Sr. Luis C.V. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- Queda acreditat en autes, que el Sr. Luis C.V. va començar a treballar pel compte de la societat I.M. SA, en el curs de l'any 1991; que el dia 10 de gener del 2003, el Sr. Luis C.V. va causar baixa per malaltia; que el dia 13 de gener del 2004, el treballador es va presentar a l'empresa a petició d'aquesta, i es va negar a acceptar una carta comunicant-li la suspensió del seu contracte de

treball. Ara bé, l'actor pretén que el dia 13 de gener de 2004, fou acomiadat per l'empresa quan estava de baixa mèdica i que el contracte de treball era suspès; en canvi, la societat I.M. pretén que mai el treballador fou acomiadat, sinó que ell mateix va marxar voluntàriament de l'empresa. Abans de resoldre l'excepció peremptòria de prescripció de l'acció, s'ha de determinar prèviament, si hi ha hagut efectivament acomiadament del Sr. Luis C.V.. D'una banda, perquè en el cas que corri el termini de prescripció de l'article 13 del Decret sobre el contracte de treball del dia 15 de gener de 1974, s'ha de produir un acomiadament i d'altra banda, l'acció per indemnització per un acomiadament que no s'ha realitzat, no té cap fonament.

II.- Una cosa és certa, és que la relació laboral entre les parts es va trencar el dia 13 de gener del 2004, data en la qual el Sr. Luis C.V. fou donat de baixa a la CASS, en el curs de l'entrevista sobrevinguda entre el Sr. Luis C.V. i la Direcció de l'empresa; ja sigui per acomiadament del treballador o desestiment del mateix. En el seu escrit de demanda el Sr. Luis C.V. manifesta que una vegada al lloc de treball (es tracta de l'entrevista del 13 de gener), se li va exhibir un document de finiquit de la relació laboral que no va acceptar ni firmar, perquè aquest treballador estava de baixa laboral per malaltia i era improcedent l'acomiadament per part de l'empresari, que no podia conculcar la normativa laboral, que prohibia el comiat si no hi havia un alta del treballador. Aquesta relació dels fets correspon amb el testimoniatge de la Sra. Anna M.S., que va declarar que va remetre al treballador una carta d'acomiadament, que el Sr. Luis C.V. es va negar a acceptar, firmar o recollir. Per tant resulta d'aquests elements de proves, que el contracte de treball entre les parts va ésser resolt el dia 13 de gener del 2004, a la iniciativa de l'empresa i doncs que el Sr. Luis C.V. va ésser efectivament acomiadat per la Direcció de la societat I.M., i això sense preavís i en període de baixa mèdica.

III.- L'article 13 del Decret sobre el contracte de treball estipula que excepcionalment, l'acció per acomiadament o desistiment unilateral injustificats o il·legals prescriurà als 30 dies de la notificació escrita. La jurisprudència sempre ha considerat que el requisit d'una notificació escrita no s'exigeix com una formalitat imprescindible en ella mateixa, sinó com la prova de que les parts han estat totalment assabentades de la rescissió de la relació laboral, i la nova Llei sobre el contracte de treball del dia 12 de juny del 2003, encara que no sigui d'aplicació en el present cas, ha confirmat la conformitat d'aquesta interpretació del dret vigent, quan expressa en el seu article 7 que la reclamació d'indemnitzacions per

acomiadament té un termini de caducitat de 30 dies a comptar del moment en que el treballador en rep la comunicació escrita, i en defecte de comunicació escrita, de 60 dies a partir del coneixement del comiat, ja sigui perquè se li ha impedit treballar o accedir al lloc de treball, ja sigui perquè no se li ha pagat el salari o per qualsevol altra actuació de l'empresari que així ho indiqui. En el cas d'autes, el Sr. Luis C.V. reconeix que fou acomiadat en curs de l'entrevista amb la Direcció de l'empresa el dia 13 de gener, i I.M. va declarar la baixa del treballador a comptar del mateix dia. Per tant s'ha de considerar que ambdues parts estan d'acord per estimar que la relació laboral es va finalitzar el dia 13 de gener del 2004, data a partir de la qual s'ha de computar el termini de prescripció de l'acció. El Sr. Luis C.V. va presentar la seva demanda en justícia, el dia 18 de febrer del 2004, el que fa que van transcórrer més de 30 dies entre el moment en el qual el treballador va tenir coneixement del seu comiat i la interposició de la seva acció. Per tant, s'ha d'estimar l'excepció peremptòria de prescripció plantejada per la part defenent.

IV.- Malgrat la prescripció de l'acció, el fet que l'acomiadament del Sr. Luis C.V. es va realitzar sense preavís i en període de baixa mèdica, i doncs de manera totalment improcedent, justifica de no fer especial condemna en costes de segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs del Sr. Luis C.V.; **confirmar** la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 29 d'octubre 2004 en tots els seus extrems; **sense fer** especial imposició de costes de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-